

tragtningsmaade deraf, som skulde være hyggelig og opfrukt, fik han ud af en Ytring, hvor jeg siger, at disse Samlinger skulle staae ved Siden af hinanden. Naar han læser opmærksomt, vil han finde, at dette kun er et andet Udtryk for, hvad han selv har været med at foreslåe ved § 1, nemlig „derfra adskilte“. Lidt efter at den ærede Ordfører havde talt om det Sygelige og Opstruede i disse faunistiske Beskrævelser, kom han dog selv til at sige, at de være naturlige og berettigede. Denne sidste Ytring skal jeg berolige mig ved; det er ganske min Anskuelse. Der er vistnok enkelte Dyreklasser, af hvilke vi kun have faa Arter, men saa er der igjen andre, af hvilke vi have flere Arter; det, jeg har foreslaaet, er imidlertid kun, at der bliver en særskilt Konto for alle indenlandske Samlinger, og Arbeidet ved at skaffe disse tilvæie vil blive overordentlig stort. Jeg beder at undskylde, at jeg atter kom tilbage til Faaletene; men jeg maa bemærke, at inden man kan skaffe en fuldstændig Samling tilvæie, som omfatter yore egne Arter alene, vil der gaae lang Tid hen og udføres meget Arbeide. Efterat Rigsdagen har vedtaget, at der skal være Samlinger, der for Dyreverigets Vedkommende fremstille saavel Arterne som disses Udvikling, finder jeg det rimeligt, at der ogsaa i Budgettet optages en Postering, som gjør det muligt at føre Kontrol med Udsørelsen heraf, og den ærede Minister har jo desuden Intet indyendt derimod. Jeg skal derfor anbefale mit Forslag under Nr. 3 til Thingets Velvillie.

Ville: Det er ikke nogen Behagelighed at skulle tale om en Sag som denne, der ligger En noget paa Hjerte, under Omstændigheder som de, vi nu ere undergionne, hvor Slutningshastigheden af Sessionen har begyndt at udyde sit Spiritus, og da der stilles saa store Fordringer til Medlemmernes Tid og Opmærksomhed, Noget, hvoraf Følgen jo ogsaa viser sig iaften, idet det just ikke er nogen overordentlig stor Samling, der er tilstede her i Salen — jeg troer næsten, at den tredie Afdeling af Rigsdagen er den, der i Diebliffet tæller det største Antal Medlemmer. Til den Skrupel, som jeg saaledes har ved at skulle

tale iaften, skal jeg sive en anden, som hidrører fra min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds (Krogsh). Stæbner har villet, at jeg i de sidste Dage har skullet have det Uheld at være uenig med ham i forskellige Sager; jeg havde derfor ret glædet mig til at gaae sammen med ham her og kæmpe paa Liv og Død for det fortræffelige Forslag, han har stillet. Men netop som jeg skal til at tale for det, bereder han mig den sorgeligste Skuffelse ved at gaae fra det. Han maa da imidlertid indbrømme mig, at det denne Gang ikke er min Skyld, hvis jeg ikke kan være hans Allierede, thi jeg kan forsikre, at hvis han havde fastholdt det, skulde han i mig have fundet en af de meest trofaste Allierede, og jeg haaber, at det skal lykkes selv uden ham at føre Forslaget igjennem — et Forslag, der altid vil have den Anbefaling, at det engang har været det ærede Medlems.

Den ærede Ordfører har været overordentlig udførlig i sine Bemærkninger; han har med en Flid, som har forbauset mig, samlet sammen alle de Argumenter, han kunde finde, store og smaa, „Reyl og Kral“, som den ærede Rigsdagsmand her foran mig (Tscherning) engang har kaldt det. Jeg troer ikke, at den ærede Ordfører havde behøvet at gjøre sig saa stor Uleilighed, f. Ex. med Hensyn til, hvad han sagde om „Stræbepillerne“ og „Hvælvingerne“ i Universitetsbibliotheksbygningen osv. Jeg troer ikke, at han havde behøvet at gjøre disse Betragtninger gjældende, lige indtil det Punkt, hvad der laa i Ost og Vest eller i Nord og Syd, thi hele det Spørgsmaal, han saaledes tog saa stærkt fat paa, ligger jo slet ikke for her. Som allerede anført af et Medlem af Udvalget (Falleisen), staaer der ikke Noget i det Forslag, som vi nu have liggende for os, om, hvorvidt Museet skal ligge paa den ene eller den anden Side af Universitetsstræket, og det forekommer mig derfor, at det er et temmelig spildt Arbeide at gaae saaledes ind paa Detaillen, som den ærede Ordfører gjorde, især da man tydelig kunde mærke, at saa stærke og eensidige være hans Anskuelser, at han tog alle slags Argumenter med og deriblandt nogle, som virkelig ikke kunde staae deres Prøve; det ærede Medlem har virkelig stædet Sagen ved at tage